

Julia HARTWIG

POD KONIEC*

Pod koniec mało cię obchodzi czy jesteś wciąż sobą
wszystko co w tobie zamieszkało ma prawo bytowania
odzywasz się cudzymi głosami
śniesz snami innych ludzi
mogą cię nakarmić kaszą albo łzami
nic ci się już nie należy
i na wszystko po trosze zasłużyłeś
winy twoje są niezliczone i przepelnia cię miłość życia
jesteś człowiekiem doświadczonym
ale wciąż nie opuściła cię ciekawość
do bólu chłoniesz zapadanie zmroku na rzece
szarą grawiurę miasta w deszczu
i odsłonięte nagle niebo
uwielbione girlandą obłoków
nigdy nie czułeś takiego uspokojenia
choć niczego nie udało ci się dopowiedzieć do końca
i to co zrobiłeś dalekie jest od doskonałości
jedyna sztuka której się uczysz
to sztuka pożegnania
dlaczego jednak miałbyś odchodzić bez żalu
żał jest jedyną zapłatą za to co otrzymałeś

---

* J. Hartwig, *Przemija postać świata*, Warszawa 1999, s. 70, Prószyński i S-ka.